



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Thomæ A Kempis Can. Reg. S. Augustini. De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Augustæ Vindel., 1772

Caput XX. De confessione propriæ infirmitatis, & hujus vitæ miseriis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45780)

bilis, & optabilis; nam pati, & vexari pro te, valde salubre est animæ meæ.

CAPUT XX.

*De confessione propriæ infirmitatis,
& hujus vitæ miseris.*

I. Confitebor adversum me injustitiam meam: confitebor tibi Domine infirmitatem meam.

Sæpe parva res est, quæ me dejicit, & contristat.

Propono me fortiter acturum: sed cum modica tentatio venerit, magna mihi angustia fit.

Valde vilis quandoque res est, unde gravis tenatio provenit.

Et dum puto me aliquantulum tutum, cum non sentio, invenio, me nonnunquam pæne devictum ex levi flatu.

2. Vide ergo Domine humilitatem meam, & fragilitatem tibi undique notam.

Miserere, & eripe me de luto, ut non infigar, nec permaneam dejectus usquequaque.

Hoc est, quod me frequenter re-
verberat, & coram te confundit;
quod tam labilis sum, & infirmus
ad resistendum passionibus.

Et si non omnino ad consensio-
nem, tamen mihi etiam molesta, &
gravis est earum insectatio, & tæ-
det valde sic quodidie vivere in lite.

Ex hinc nota mihi fit infirmitas
mea: quia multo facilius irruunt abo-
minandæ semper phantasiæ, quam
discedunt.

3. Utinam, fortissime Deus Israel
zelator animarum fidelium, respicias
servi tui laborem, & dolorem, affli-
ctasque illi in omnibus, ad quæcum-
que perrexerit.

Robora me cœlesti fortitudine, ne
vetus homo, misera caro spiritui nec-
dum plene subjecta prævaleat domi-
nari; adversus quam certare oportet
bit, quamdiu spiratur in hac miser-
rime vita.

Heu qualis est hæc vita, ubi non
defunt

defunt tribulationes & miseræ; ubi plena laqueis, & hostibus sunt omnia!

Nam una tribulatione, seu tentatione recedente, alia accedit: sed & priore adhuc durante conflictu, alii plures superveniunt, & insperate.

4. Et quomodo potest amari vita tantas habens amaritudines; tot subiecta calamitatibus, & miseriis?

Quomodo etiam dicitur vita, tot generans mortes, & pestes?

Et tamen amatur, & delectari in ea a multis quæritur.

Reprehenditur frequenter mundus, quod fallax sit, & vanus, nec tamen facile relinquitur, quia concupiscentiæ carnis nimis dominantur.

Sed alia trahunt ad amandum, alia ad contemnendum.

Trahunt ad amorem mundi desiderium carnis, desiderium oculorum, & superbia vitæ: sed poenæ, ac miseræ juste ea sequentes odium mundi pariunt, & tædium,

5. Sed vincit (proh dolor) delatio prava mentem mundo deditam, & esse sub sensibus delicias reputat: quia Dei suavitatem, & internam virtutis amœnitatem nec vidit, nec gustavit.

Qui autem mundum perfecte contemnunt, & Deo vivere sub sancta disciplina student, isti Divinam dulcedinem, veris abrenunciatoribus promissam non ignorant: & quam graviter mundus errat, & varie fallitur, clarius vident.

CAPUT XXI.

Quod in Deo super omnia bona, & dona requiescendum est.

1. **S**uper omnia, & in omnibus, requiesces anima mea in Domino semper, quia ipse est Sanctorum æterna requies.

Da mihi, dulcissime, & amantissime Jesu, in te super omnem creaturam requiescere; super omnem salutem & pulchritudinem; super om-

nem